1886-09-05

SENDER
Eline Lange

RECIPIENT
Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Recipient's location:
Civita d` Antino

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):
Joakim og Agnete Skovgaard opholder sig i Civita d'Antino henover sommeren 1886. De rejser til Rom i oktober.

Mentioned people:
Eline Lange
Johan Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 48 nr. 54

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 54

d. 5 Sept. 1886.

Kjære Kim!

Fader takkede i sit sidste Brev for Billedet, som Du sendte, saa jeg syntes at han gjorde Fyldest for os begge, men jeg synes dog alligevel at Du skal have Tak fra mig ogsaa. Rigtignok fik jeg en Klump i Halsen, naar jeg saa paa det, men der er dog saameget som ligner vores Agnete: Holdningen, Haaret, Panden o.s.v.

-2-

og saa er der den rørende gamle lænestol, som nok har været i Krig, jeg synes den halter eller er Gulvet skjævt?, siden der ligger en Bog under det ene Ben. Og saa det rørende lette Sommershavl, som jeg hjalp hende at vælge |da hun var 18 Aar| og jeg syntes var temmelig broget, men Du spaaede vilde blive mat og blegt i Italien. Og saa det rørende dejlige Rejseteppe, som I var saa glade for at kjøbe i Samling. – Jeg fortalte Petrine M. hvad Du skrev om Rubinkrandsen, saa sagde hun: "ja jeg vilde gjerne have det og se mild til det", men, skjøndt det ikke falder mig let at nægte Petrine M.

-3-

noget, - hun har ikke mange Ønsker, - saa kunde virkelig hverken Faer eller jeg skille os ved det, - vi komme til at holde mer og mer af det. – Tak for den yndige lille Gudstjeneste, vi havde idag! jeg havde netop i denne Tid gaaet og tænkt paa den Lovsang, som Agnete ifjor bragte hjem fra Askov. Det var mageløs betænksomt af Agnete at sende baade Ord og Melodi. Ordene havde vi slet ikke og Melodien havde vi vist neppe kunnet huske, hvis vi ikke havde havt hendes Noder; de var fuldstændig rigtige og jeg blev ikke lidt stolt af min Pige, som kunde skri-

-4-

dem ud af Hovedet.

Vi var fuldstændig uforstyrrede, mens vi sang, - Karoline og Theodora vare naturligvis med; – alle Børnene blev saa glad, da de efterhaanden fik det at vide igaar, Faer og Moer naturligvis mest. –

Fader havde en dejlig Fest paa Klampenborg igaar. Der var saamange af Professorerne, som kom hen og spurgte til Agnete: Johnstrup, Lütken, Frederik Nielsen, Lassen, Steenstrup, |Ussing|, Engelsted, Kammerherre Müller o.s.v.

Faer fulgte gamle Madvig ned ad Trappen, saa sagde han: kan De huske,

da vi sang "nu lunka vi saa småning om" paa Spadsereturen i Sorø? skal vi ikke have den! – Jo! saa stemmede Faer op og andre i med. Dejligt Vejr, Raketter og elektrisk Lys.

|Moer.|

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 54

d. 5 Sept.
1886.

Kjære Mand!

Tak skal De i sit sikre Brev for Billedet, som Du sendte, gaar i øvrigt at have gjort Fyldest for at begge, men i øvrigt dog alligevel at Du skal have Tak for mig oppaa. Rigtignok sidder jeg i en Klump i Halsen, naar jeg saa paa det, men det er dog sammigt som ligger vore Aquelle: Holbmingen, Hansen, Paulsen o.s.v.

Dem ud af Hovedet.
Vi vaar fuldstændig uforstyrrede, skønt vi saa — Haraldsøe og Theodora vare naturligvis med. — alle Bønderne blev saa glad, da de opdagede, at vi vilde gaa, saa vi maatte naturligvis med. —
Tak skal De for dette Kort paa Klampenborg igaar. Der var mange af Personerne, som kom hen og spurgte til Aquelle: Johnsrup, Lilleø, Frederik Nielsen, Lassen, Steenstrup, Engelstoft, Hansen, Holmblad, Müller o.s.v.
Saa fulgte gamle Madvig med ad Troppen, og sagde han: Ein de mudre, da vi saa" en lunte vi ere sammen" "paa Spadsereturen i Søndags" Ja vi ikke have den! — Jo! saa stemmede Faar op og sendte i vedkjendelig Vejr, Raadhus og elektrisk Lys!

og saa er der den rørende gamle Lovestol som nok- kes varet i Kirken og ogsaa den halvter eller er Gulvet skjævt, siden der ligger en Bog under det ene Ben. Og saa det rørende alle Sammenskrivelser, Barnen vaar, Ungdoms Kjærlighedsbreve, som vi skulde hente at volge, og paa Loftet var sammenbragt, men de ypperste vilde blive mat- tørret i Stuen. Og saa det rørende dejlige Regnestykke, som vi var saa glade for at gjøre i Samling. — Og for Lalle Petrine Mr. hvad Du dog om Rubinstranden, da sagde hun: „ja jeg vil gjerne have det og de maatte let det" men, skjønde det ikke selv og mente Petrine M.

mente — hun kan ikke mange Gange om Dagen vikle Kvinden Tvær eller paa Stille og ved det, — vi Børnene let at holde øver og over af det. —

Ved for den yndige lille Gudstjeneste, vi havde idag i Kirken netop i denne Tid- gaard og sang paa den Lovsang, som Agnete sidste Søndag hjemfra Asbo- bøgte hjem fra Asbo- Det var meget betegnende af Agnete at vende hende til Melodien. Ordene kan- de vi alle ikke og Melodien kunde vi vist neppe sammen kunde, hvis vi ikke havde havt hendes Noder, de var fuldstændig nødvendige og jeg blev ikke ikke stolt af min Pige, som kunde sin